

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011449
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322011449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.01.2023 pod sp. zn. 14T/55/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.07.2025 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

u k l a d á

Podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestného zákona“) s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od bližšie nezistenej doby najmenej od mesiaca júl 2021 do dňa 26.07.2022 na bližšie nezistenom mieste, nezisteným spôsobom a od doposiaľ neustálenej osoby v pravidelných intervaloch si neoprávnene zadovážoval (najmä kúpou) a následne najmenej v obciach D., Vozokany a blízkom okolí, ako i na iných miestach na území Trnavského kraja prechovával metamfetamín, ktorý následne na rôznych miestach najmä v obciach D., Vozokany a blízkom okolí ako i na iných miestach na území

Trnavského kraja opakovane distribuoval medzi konečných užívateľov, a to A. E. - od júla roku 2021, E. F. - od februára roku 2022, G. H. - od decembra roku 2021, I. H. - dokopy cca dvakrát, H. A. viackrát v neustálenom počte a období, H. A. cca päťkrát, J. K. cca 4-5 krát a ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, zväčša za sumu 30,- eur za gram, pričom dňa 26.07.2022 o 13.30 hod. v obci Vozokany pri osobnej prehliadke obžalovaný bez povolenia prechovával poskladanú 10,- eurovú bankovku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 606 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 45,0 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), s obsahom 273 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy a plastové vrecko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 3952 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 25,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), s obsahom 1020 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 39 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/162/2014 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 26.11.2014 bol v bode 1/ odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, pričom uvedené množstvo drog má hodnotu min. 227,9 eur, pri cene 50,- eur za gram v 2 štvrtroku 2022 v Trnavskom kraji.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, zistiť pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu uložil i trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks poskladaná 10,- € bankovka so stopami po metamfetamíne,
- 1 ks mobilný telefón zn. XIAOMI Redmi Note 11, modročiernej farby, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX s integrovanou batériou, nano SIM kartou Orange č. 160018921069.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona mu okresný súd uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks smart hodinky zn. HUAWEI, čiernej farby,
- 1 ks dámske hodinky zn. GUESS zo žltého kovu,
- 1 ks pánske hodinky zn. HUGO BOSS HB 272, striebornej farby.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil i ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č. I. 546-553 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. B. i prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom zdôvodnení odvolania po úvodnej rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku uviedol, že rozsudok napáda v časti výroku o treste, ktorý považuje za neprimerane prísny. Od začiatku sa k trestnej činnosti priznával, túto oľutoval, spolupracoval s vyšetrovateľom a preto je toho názoru, že uložený trest je v zjavnom nepomere a nezodpovedá základným zásadám trestania. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že mu mohol byť ukladaný aj trest v nižšom trvaní a preto navrhol napadnuté rozhodnutie vo výroku o treste zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta v písomnom zdôvodnení odvolania uviedla, že rovnako napáda výrok o treste v napadnutom rozsudku, v neprospech obžalovaného, považujúc ho za vydaný v rozpore so zákonom.

V prvom rade namietala, že v danom prípade okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti už odsúdený za zločin, a to rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/162/14 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 26.11.2014 (pričom uvedené odsúdenie mu nebolo zahladené). Pri zohľadnení uvedenej okolnosti, teda za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona by prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 12 rokov a 6 mesiacov - 15 rokov, pričom aj v prípade postupu podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, by súd musel uložiť trest odňatia slobody v minimálnej výške 8 rokov a 4 mesiace. S ohľadom na všetky okolnosti uvedeného prípadu, pri zohľadnení všetkých funkcií, ktoré má trest plniť, teda funkciu preventívnu (tak generálnu, ako aj individuálnu), represívnu a ochrannú, ako aj s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho postoj v prejednávanej veci, ako aj jeho trestnú minulosť, považuje za primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody minimálne v trvaní 10 rokov, pričom sa stotožňuje s názorom súdu o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (pri aplikácii § 48 ods. 4 Trestného zákona).

Pokiaľ ide o ukládanie trestu prepadnutia veci, tu je na mieste podotknúť, že v osobe obžalovaného ide o niekoľkonásobného špeciálneho recidivistu, ktorý si protiprávnou činnosťou (predajom a distribúciou drog) v prevažnej miere zabezpečoval prostriedky na živobytie, a to dlhodobo a vo vzťahu k početnej skupine jeho odberateľov. So záverom súdu, že nebolo preukázané, že finančné prostriedky vo výške 300,- EUR boli výnosom z trestnej činnosti, sa nemožno stotožniť, keďže zo skutkového stavu zisteného a preukázaného v rámci prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom, je evidentné, že obžalovaný získaval finančné prostriedky práve predajom drog. Uvedené potvrdzujú jednak výpovede obvineného, svedkov, závery znaleckého skúmania a ďalšie spektrum v spise zadovážených dôkazov.

Obžalovaný komunikoval s odberateľmi prostredníctvom mobilných telefónov, čo bolo taktiež zistené a preukázané. Je pritom celkom bežné, že v obdobných prípadoch obžalovaní v snahe zmať odhalenie svojej totožnosti a páchanie trestnej činnosti mobilné zariadenia, ako aj telefónne čísla v nich striedajú, menia, dočasne prestanú používať a pod. Záver súdu o tom, že z mobilného telefónu značky BlackBerry KEY2 LE, sivo čiernej farby, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX neboli zistené/zaistené relevantné skutočnosti, a preto nie je možné rezultovať, že tento mobilný telefón bol používaný na páchanie trestnej činnosti, považuje za nesprávny a nelogický. Vo vyšetrovacom spise sa nachádza široké spektrum dôkazov, ktoré preukazujú, že obvinený páchal trestnú činnosť, teda dohadoval si podmienky, miesto a ceny predaja drog práve prostredníctvom mobilných zariadení, nemožno sa preto stotožniť s rozhodnutím súdu o neuložení trestu prepadnutia veci v uvedených prípadoch.

S ohľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Krajský súd Trnava zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 14T/55/2022-546 zo dňa 13.01.2023 a s poukazom na § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom, ktorým obžalovanému uloží primeraný a zákonný trest odňatia slobody, vo výmere min. 10 rokov, a zároveň aj trest prepadnutia veci (i) (§ 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona) finančné prostriedky vo výške 300,- EUR. 1 ks smart hodinky zn. HUAWEI čiernej farby, 1 ks dámske hodinky zn. GUESS zo žltého kovu, 1 ks pánske hodinky zn. HUGO BOSS HB 272, 1ks poskladaná 10-eurová bankovka so stopami po metamfetamíne a (ii) (§ 60 ods.1 písm. a) Trestného zákona) - 1 ks mobilný telefón značky XIAOMI Redmi Note 11, modro-čiernej farby IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX s integrovanou batériou, nano SIM kartou Orange Č. 160018921069 a mobilný telefón značky BlackBerry KEY2 LE. sivo čiernej farby, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX s integrovanou batériou, nano SIM kartou Tesco mobile Č. 894210439340299691 (§ 60 ods.1 písm. a) trestného zákona), ktorých vlastníkom sa stáva štát - Slovenská republika, keďže skutkový stav v napadnutom rozsudku bol správne zistený, a zabránil tak porušovaniu ústavného práva obžalovaného na skončenie veci v primeranej lehote a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, považujúc ho s poukazom na vlastné odvolacie námietky ohľadne neprimeranosti trestu za nedôvodné.

O podaných odvolaniach rozhodol tunajší súd rozsudkom z 21.03.2023 pod sp. zn. 3To/21/2023, ktorým :

- pod bodom I. podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., uložil podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
- Pod bodom II. podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. zamietol.

Proti rozsudku tunajšieho súdu podal odsúdený A. B. dňa 20.08.2024 prostredníctvom obhajcu vo svojom prospech dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 18.06.2025 pod sp. zn. 3Tdo/79/2024 rozhodol (v jeho meritórnej časti) pod :

- bodom I., že rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2023, sp. zn. 3To/21/2023 bol podľa § 386 ods.1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 38 ods.1, ods.5 Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 v neprospech obvineného A. B..
- bodom II. podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2023, sp. zn. 3To/21/2023 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.
- bodom III. podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia rozsudku NS SR, najmä zo strany 11 až 14 vyplýva, že (citácia):

„ Z rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o vine (z pohľadu spôsobu ustálenia skutku aj jeho právnej kvalifikácie) vyplýva, že označené predchádzajúce odsúdenie v rámci právnej kvalifikácie skutku založilo zákonný znak tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 5 Trestného zákona (dikcia „už bol za taký čin odsúdený“). Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní obvineného a prokurátora len čo do výroku o treste (výrok o vine bol právoplatný z dôvodu prijatého vyhlásenia obvineného o vine), ale identické predchádzajúce odsúdenie zohľadnil jednak ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 5 Trestného zákona a súčasne aj ako dôvod pre aplikáciu § 38 ods. 5 Trestného zákona (dikcia, „opätovné spáchanie zločinu“), v dôsledku čoho pri ukladaní trestu zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu.

Pri absencii iného, než bližšie označeného skoršieho odsúdenia obvineného, ktoré by odôvodňovalo sprísnenie trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pre opätovne spáchaný zločin, je tak zrejmé, že identické skoršie odsúdenie (pre zločin) bolo obvinenému zohľadnené jednak v rámci (prísnejšej) právnej kvalifikácie, a následne aj prísnejšej trestnej sadzby (podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona), z ktorej odvolací súd vychádzal pri ukladaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody.

Odvolací súd tým, že duplicitne aplikoval tú istú skutočnosť jednak v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty a jednak ako okolnosť umožňujúcu zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (§ 38 ods. 5 Trestného zákona), porušil tzv. zásadu ne bis in idem upravenú v § 38 ods. 1 Trestného zákona, vylučujúcu okrem iného aj to, aby okolnosti, ktoré sú súčasne zákonnými znakmi či už základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu boli páchatelovi súčasne (a tým duplicitne) zohľadnené aj ako okolnosti odôvodňujúce použitie vyššej trestnej sadzby podľa ďalších sprísňujúcich kritérií trestania.

V konkrétnom prípade odvolací súd zohľadnil identickú okolnosť (identické predchádzajúce odsúdenie obvineného) súčasne ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, už s ktorou Trestný zákon spája

prísnejšiu trestnú sadzbu, a súčasne ako okolnosť, na základe ktorej obvinenému ďalej sprísňoval trest podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, čo je v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona neprípustné a zásadne zhoršujúce postavenie obvineného pri ukladaní mu trestu za súdenú trestnú činnosť.

Je nepochybné, že odvolací súd napriek uvedeného rovnako ako súd I. stupňa aplikoval na obvineného mimoriadne zmierovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho tak trest, ktorý obvinenému ukladal - hoci vo vyššej výmere než súd I. stupňa (namiesto pôvodných 8 rokov ukladal 9 rokov a 6 mesiacov) - je stále trestom Ukladaným pod dolnú hranicu základnej trestnej sadzby (v danom čase) 10 až 15 rokov odňatia slobody.

Súčasne je však zrejmé, a to z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, že dôvodom na sprísnenie obvinenému trestu bol práve nesprávny záver odvolacieho súdu o potrebe aplikovania § 38 ods. 5 Trestného zákona, čím medzi týmto chybným záverom odvolacieho súdu a trestom, ktorý odvolací súd obvinenému ukladal vo vyššej (sprísnenej) výmere než súd I. stupňa, je priama vecná súvislosť (resp. nadväznosť).

Zásadným je tak nesprávny záver odvolacieho súdu o tom, že súd I. stupňa nemohol aplikovať uvedené zmierovacie ustanovenie takým spôsobom, aby obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, keď maximálne možné zmiernenie trestu bolo možné z pohľadu výmery na 8 rokov a 4 mesiace odňatia slobody.

Odvolací súd totiž pri ukladaní trest obvinenému vychádzal (nesprávne) z trestnej sadzby 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov odňatia slobody, namiesto 10 rokov až 15 rokov, ktorá prichádzala do úvahy (bez aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona) pri správnej aplikácii Trestného zákona pri ukladaní trestu.

Konštatované pochybenie odvolacieho súdu spočívajúce v nesprávnej aplikácii § 38 ods. 5 Trestného zákona tak bolo výlučným dôvodom pre sprísnenie obvinenému trestu (keď iný dôvod sprísnenia trestu ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva), a tým z pohľadu § 371 ods. 5 Trestného zákona toto pochybenie zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvineného v otázke trestania.

Zistené pochybenie - porušenie zásady ne bis in idem pri ukladaní trestu (porušenie hmotnoprávneho ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona) - pri posudzovaní jeho dôsledkov na postavenie obvineného v danej veci, tak je významne zhoršujúce postavenie obvineného z pohľadu zákonnosti ukladaného trestu a dovolací súd ho hodnotí ako zásadné.

Na uvedenom závere preto nič nemení, že odvolací súd prísnosť trestnej sadzby, ku ktorej (hoci neprávne) dospel (za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona), korigoval aplikáciou mimoriadneho zmierovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho obvinenému ukladal trest odňatia slobody pod (ním nesprávne zistenú) dolnú hranicu trestnej sadzby, konkrétne vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov odňatia slobody.

Vo vzťahu k obvineným uvádzaným dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) Trestného poriadku, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli dovolací súd ku konštatovaniu naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, možno konštatovať, že obvinený dovolaním dosiahol svoj zámer napraviť pochybenie týkajúceho sa výroku o treste v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu, keď v ďalšom nebude možné pri ukladaní trestu postupovať aj podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona (resp. aktuálneho § 38 ods. 3 Trestného zákona).

Obvinený nad rámec argumentácie, ktorú dovolací súd posudzoval v rámci dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ani bližšie nekonkretizoval pochybenia týkajúce sa porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], alebo na základe akých skutočností mal byť trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby (keď reálne síce bol uložený mimo sadzby, avšak v jeho prospech v dôsledku mimoriadneho zmiernenia trestu), alebo aby bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku].

Vychádzajúc z § 374 ods. 1 Trestného poriadku je úlohou obvineného (kvalifikovane zastúpeného obhajcom), aby v podanom dovolaní vecne špecifikoval konkrétne chyby dovolaním napádaného rozhodnutia, prípadne konania, ktoré mu predchádzalo, pričom nie je úlohou dovolacieho súdu si konkrétne vecne nešpecifikované dôvody pri ich absencii domýšľať v rámci vlastnej interpretácie textu dovolania (primerane napr. rozhodnutie ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 518/2019).

V zmysle § 386 Trestného poriadku, ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera (ods. 1). Súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť ; alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svojpodklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ods. 2).

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z už vyššie uvedených dôvodov, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami a s poukazom na citované zákonné ustanovenia, posúdiac dôvodnosť dovolania obvineného A. B., dovolací súd rozhodol tým spôsobom, že vyslovil podľa § 386 ods. 1

Trestného poriadku, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2023, sp. zn. 3To/21/2023, bol porušený zákon v § 38 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona v neprospech obvineného; podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil označené rozhodnutie, ako aj ďalšie rozhodnutia na neho obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388

ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na podklade už vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu v tomto rozhodnutí tak bude vecou Krajského súdu v Trnave, aby rešpektujúc právne závery vyslovené v tomto rozsudku opätovne rozhodol v otázke trestu obvineného.“ (koniec citácie)

Po vrátení veci na odvolací súd dňa 09.07.2025 tento nariadil termín verejného zasadnutia na deň 29.07.2025.

Konanie na odvolacom súde :

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla vyhovieť odvolaniu OP Galanta a odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný spolu s obhajcom navrhli odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť a jeho odvolaniu vyhovieť s tým, že mu súd uloží trest v zmysle novely Trestného zákona pod spodnú hranicu trestnej sadzby.

Keďže vec bola vrátená krajskému súdu na nové odvolacie konanie tento v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. opätovne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a v komparácii s obsahom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.06.2025 pod sp. zn. 3Tdo/79/2024 so skutočným obsahom spisu konštatuje opodstatnenosť právnych záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR obsiahnutými najmä v rozsahu strany 11 až 14 jeho rozhodnutia, keď rešpektujúc jeho právny názor, dospel k tomu záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. v aktuálnom štádiu konania (po vrátení veci krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie) je dôvodné, pretože po preskúmaní veci, najmä po účinnosti novely Trestného zákona, bude nevyhnutné prehodnotiť trest obžalovanému tak, aby bol v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Zároveň je potrebné konštatovať, že odvolanie prokurátora dôvodné nie je.

Celkom na úvod krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a toto jeho vyhlásenie bolo okresným súdom i prijaté a teda prvostupňový súd dokazovanie, v akom obžalovaný priznal jeho spáchanie nevykonal, a vykonal výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu, ako i dôkazy súvisiace s uložením ochranného opatrenia

K napadnutému výroku o treste:

Podľa § 33a ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), páchateľovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods. 2 Trestného zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchateľa a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchateľa menej citelne, nesmie byť páchateľovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citelnejšie. Páchateľovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchateľa, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchateľa.

Podľa § 33a ods. 4 Trestného zákona, pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchateľa o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona je potrebné uviesť, že v období od spáchania predmetného trestného činu do súčasného rozhodovania odvolacieho súdu (po zrušení jeho pôvodného rozsudku dovolacím súdom), hoci ešte nie v čase rozhodovania okresného súdu, došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinnej od 06.08.2024.

Akceptujúc ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchateľa priaznivejší. Páchateľovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchateľa priaznivejšie, odvolací súd konštatuje, že v napadnutom výroku o treste nastal stav, pre ktoré táto zmena Trestného zákona znamená priaznivejšie postavenie páchateľa. V danom prípade teda bolo potrebné (po zrušení rozsudku tunajšieho súdu dovolacím súdom) ukladať obžalovaným trest podľa znenia Trestného zákona po prijatí novely (účinnnej od 06.08.2024) a použiť v prospech obžalovaného odvolateľa benefit v podobe zákonného zníženia trestnej sadzby stíhaného trestného činu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (totiž stíhaný skutok v obžalobe po účinnosti novely Trestného zákona napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písmeno b) a písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024).

Podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kto neoprávnene vyrobí omamnú látku alebo psychotropnú látku alebo neoprávnene obchoduje s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou v nepatrnom množstve, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 173 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) pre dieťa mladšie ako pätnásť rokov v malom množstve alebo prostredníctvom takéhoto dieťaťa, alebo
b) vo väčšom množstve.

Podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,
b) pre chránenú osobu alebo pre dieťa mladšie ako pätnásť rokov vo väčšom množstve,
c) a už bol za taký čin právoplatne odsúdený,
d) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti, alebo
e) v značnom množstve.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, za preukázané, že u obžalovaného A. B. existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

Avšak u obžalovaného krajský súd nemohol v súčasnom štádiu trestného konania obžalovanému tak, ako to učinil v aktuálnom čase prvostupňový súd, pri ukladaní trestu odňatia slobody na daný prípad aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 per analogiam o mimoriadnom znížení trestu, pretože novelou Trestného zákona (ust. § 39 ods. 4 a ods. 5) sa odstránila duplicitná úprava v prípade zníženia trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Totiž zákonodarca v ust. § 39 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 precizoval, resp. zaviedol hranicu pre mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré je svojou povahou blízke práve dohode o uznaní viny a prijatí trestu. Keďže obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, teda svojím priznaním prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe, krajský súd v preskúmanom prípade u menovaného obžalovaného pristúpil k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona, teda znížil mu trest pod spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby § 173 ods.3 Tr. zákona, ktorá predstavuje 7 až 15 rokov odňatia slobody na 6 rokov s ohľadom na všetky okolnosti skutku (naplnenie viacerých kvalifikačných znakov) ako aj osobu obžalovaného. Trest kratšieho trvania nepovažoval krajský súd za zákonný a primeraný z dôvodu, že u obžalovaného nešlo o ojedinelý exces v jeho správaní, nakoľko už bol v minulosti (pred spáchaním skutku) až 10 x súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (a to viackrát i za drogovú trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané nielen alternatívne tresty (peňažné tresty), ale podmienené a nepodmienené tresty, z čoho vyplýva, že tieto nemali na neho nemali žiadny resocializačný účinok, preto ani trest kratšieho trvania (ako tesne pod spodnou hranicou trestnej sadzby pri jej mimoriadnom znížení) by nemal žiadny výraznejší efekt.

Preto podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z hľadiska potrieb prevýchovy obžalovaného, ale tiež ochrany spoločnosti jedine uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo vyššej výmere, ako je spodná hranica mimoriadne zníženej trestnej sadzby, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, a súčasne i z ustanovení § 33a Trestného zákona, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Zároveň odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

K odvolaniu prokurátora:

Zaoberajúc sa námietkami prokurátora obsiahnutými v podanom odvolaní v rámci prieskumného konania odvolací súd konštatuje, že toto (odvolanie) je v celom jeho rozsahu nedôvodné.

Odvolací súd, rozhodujúc opätovne vo veci po zrušení svojho predchádzajúceho rozhodnutia dovolacím súdom, byť striktnie viazaný právnym názorom dovolacieho súdu podľa § 386 Trestného poriadku uvádza nasledovné.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 18.06.2025 pod sp. zn. 3Tdo/79/2024 výslovne konštatoval, že odvolací súd porušil zásadu ne bis in idem (§ 38 ods. 1 Trestného zákona), keď jedinú skutočnosť, konkrétne identické skoršie odsúdenie obžalovaného za zločin, duplicitne zohľadnil v dvoch rovinách, a to ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty skutku, a zároveň ako dôvod na použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 TZ.

Týmto postupom došlo k nezákonnému sprísneniu trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného nad rámec prípustný zákonom, a teda aj k neprípustnému sprísneniu trestu.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd po vrátení veci dovolacím súdom nemôže opätovne vychádzať z nesprávne aplikovanej prísnejšej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 TZ (v danom čase § 38 ods.3 TZ účinný od 06.08.2024), lebo by tým opätovne porušil citovanú zákonnú zásadu.

Za týchto okolností je preto odvolanie okresného prokurátora do výroku o treste odňatia slobody nedôvodné, nakoľko smeruje k znovuzavedeniu tejto nezákonnej prísnejšej sadzby, ktorá bola už výslovne označená za rozpornú s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Odvolací súd je povinný rešpektovať zákaz duplicitného hodnotenia tej istej okolnosti pri ukladaní trestu a súčasne zohľadniť aj princíp zákonnosti a primeranosti trestania.

Výška trestu musí byť preto založená výlučne na správne určenej trestnej sadzbe vyplývajúcej zo zákonného posúdenia skutku bez neoprávneného zvyšovania dolnej hranice sadzby, a teda nie je dôvodné vyhovieť návrhu prokurátora, ktorým sa domáha uloženia prísnejšieho trestu na základe už konštatovanej nezákonnej interpretácie predchádzajúceho rozsudku.

Krajský súd (na rozdiel od názoru okresnej prokurátorky) tiež považoval za zákonný a správny postup okresného súdu pri právnych úvahách ohľadom uloženia resp. neuloženia trestu prepadnutia vecí a to : 1/ mobilného telefónu zn. BlackBerry KEY2 LE, sivočiernej farby, IMEI1:XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2:XXXXXXXXXXXXXXXX s integrovanou batériou, nano SIM kartou Tesco mobile č. 894210439340299691, a 2/zaistených finančných prostriedkov vo výške 300,- eur.

V tomto ohľade z hľadiska dôvodnosti takéhoto postupu odkazuje odvolací súd na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku okresného súdu, ktoré sú správne a výstižné a sú v súlade so skutočným stavom vecí.

Ani odvolací súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané (a to najmä znaleckou činnosťou), že by vyššie popísaný mobilný telefón zn. BlackBerry KEY2 LE bol použitý v súvislosti s páchaním predmetnej drogovej trestnej činnosti, resp. by v danom prípade slúžil na kontaktovanie sa obžalovaného s potenciálnymi užívateľmi zakázaných látok a rovnako tak správne neukladal trest prepadnutia zaistených finančných prostriedkov vo výške 300,- eur, keďže nebolo ani podľa názoru dovolacieho súdu v konaní preukázané, že by tieto financie boli skutočne výnosom z trestnej činnosti, a to s poukazom na predložený listinný dôkaz- doklad o výhre finančných prostriedkov vo výške 360 ,- eur zo dňa 26.07.2022, len krátky čas pred zadržaním obžalovaného policajným orgánom. To, že peniaze vložené do hazardnej hry mohli pochádzať z trestnej činnosti, považuje odvolací súd za čisto hypotetickú a ničím nepodloženú konštatáciu a preto odvolanie prokuratúry v danom smere nepovažoval za dôvodné.

Celkom na záver sa žiada odvolaciemu súdu uviesť, že výrok o vine, výroky o uloženom treste prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods.1 písm. a), c) Tr. por., a výrok o ochrannom dohľade, zostávajú

týmto zrušujúcim rozsudkom nedotknuté, vzhľadom k tomu, že neboli podanými odvolaniami napadnuté a odvolací súd nevzhladol pri nich také chyby, pre ktoré by bolo dôvodné podanie dovolania v zmysle § 371 ods.1 Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a vyjadrené úvahy, preto rozhodol Krajský súd v Trnave tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.